

Onze vraag aan u

Dit najaar vragen wij uw bijdrage voor het opstarten van een beroepsopleiding voor ergotherapeuten in Vietnam. Een ergotherapeut helpt mensen met een handicap om zelfstandige activiteiten mogelijk te maken, thuis en op het werk. Een belangrijke ontwikkeling voor veel mensen in Vietnam! Wij hopen dat u dit unieke project wilt steunen.

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Ergotherapie voor mensen met handicap

In dit nummer:

Uw reacties op de nieuwe plannen

Jaarverslag 2015

Beroepsopleiding voor ergotherapeuten

Interview Ron Marchand

Waarom doet MCNV hier niets aan?

De nieuwe koers: niet omdat het kan, maar omdat het moet!

Gepassioneerd kritisch, zo reageerde u op de nieuwe plannen die door MCNV-directeur Guus Paardekooper werden aangekondigd in het vorige MCNV-magazine. Een aantal donateurs vroeg om een nadere toelichting op deze koerswijziging en uiteraard delen we die graag met u allen.

Guus Paardekooper

“Waarom moeten we ons beleid veranderen, de huidige aanpak werkt toch prima?”, is een van de vragen die u ons stelde. En ja, natuurlijk zijn we op de goede weg, er is in de afgelopen jaren enorm veel bereikt in Zuidoost-Azië. De situatie van de allerarmste mensen is op veel plaatsen verbeterd, kansarme mensen worden steeds minder buitengesloten en sommige initiatieven kunnen inmiddels ook zonder onze hulp doorgaan. Maar er zijn ook projecten die we de komende jaren graag willen voortzetten en uitbreiden, zoals (geestelijke) gezondheid, voedselzekerheid en microfinanciering. En nieuwe, soms urgente thema's komen in beeld, op gebied van verzilting van landbouwgrond en verbetering van voedingsgewassen bijvoorbeeld. Om te kunnen blijven werken aan bestaande en nieuwe thema's in Vietnam en Laos

is uiteraard geld nodig. Uw donaties zijn onze financiële basis, daar bovenop ontvangen wij subsidies van bijvoorbeeld de EU voor specifieke projecten. Die subsidies nemen sterk af en helaas hebben we niet meer de financiële zekerheid van enkele jaren geleden, de geldpot raakt flink leeg. We moeten realistisch zijn, de komende jaren wordt het financieel spannend voor MCNV. Om een veelgehoorde reclameslogan te gebruiken: het is niet omdat het kán, maar omdat het móet dat we nu nieuwe financiële bronnen aanboren. Daarom gaan we nu ook bedrijven en instituten zoeken die ons willen sponsoren, zowel in Vietnam en Laos als in Nederland. Uw loyale steun blijft daarbij de broodnodige en zeer gewaardeerde basis van ons werk.

Waarom uitbreiden naar andere landen, in Vietnam is nog genoeg te doen? vroeg u ons ook. MCNV is, en daar zijn we trots op, een van de organisaties in Zuidoost-Azië met een zeer uitgebreid netwerk aan samenwerkingsverbanden op alle niveaus, van staats- tot dorpsniveau. Daarnaast hebben we een grote kennis opgebouwd op het gebied van succesvol samenwerken in projecten en programma's. Andere landen in de regio hebben de kwaliteiten van MCNV opgemerkt, we werken immers veel samen met andere ngo's en lokale organisaties. Ons wordt vanuit buurlanden steeds vaker gevraagd om advies en hulp en daar willen we graag aan voldoen. Wij zullen onze adviezen in de toekomst niet meer gratis (kunnen) aanbieden, voor andere organisaties zal er een prijskaartje aan hangen. Het geld dat we daarmee verwachten te verdienen kan weer benut worden voor onze eigen programma's in Vietnam en Laos.

Waarom staat hier opeens niet meer “het” voor MCNV? Bij een professionele en internationale uitstraling hoort ook een (kleine) aanpassing in de naam. De komende tijd gaan we van “Het MCNV” naar MCNV, waarmee onze goede naam verder kan uitgroeien tot een internationaal merk. In de komende nummers van het magazine en op de website houden we u graag op de hoogte van het meerjarenplan, waaraan momenteel nog geschreven wordt.

Mocht u nog vragen hebben, neem dan gerust contact op met ons kantoor in Amsterdam of mail info@mcnv.nl.

Heel veel dank voor uw bijdragen!

In het eerste nummer van het MCNV-magazine van 2016 vroegen wij uw aandacht voor psychisch zieken. De broers Ken en Kum kregen dankzij MCNV een beter leven en zo zijn er in Quang Tri nog 2000 mensen met een psychische ziekte, die we op weg helpen naar een zelfstandiger bestaan. Op het moment van dit schrijven bracht u voor deze actie € 33.000 bijeen, een prachtige opbrengst.

De broers Ken (links) en Kum

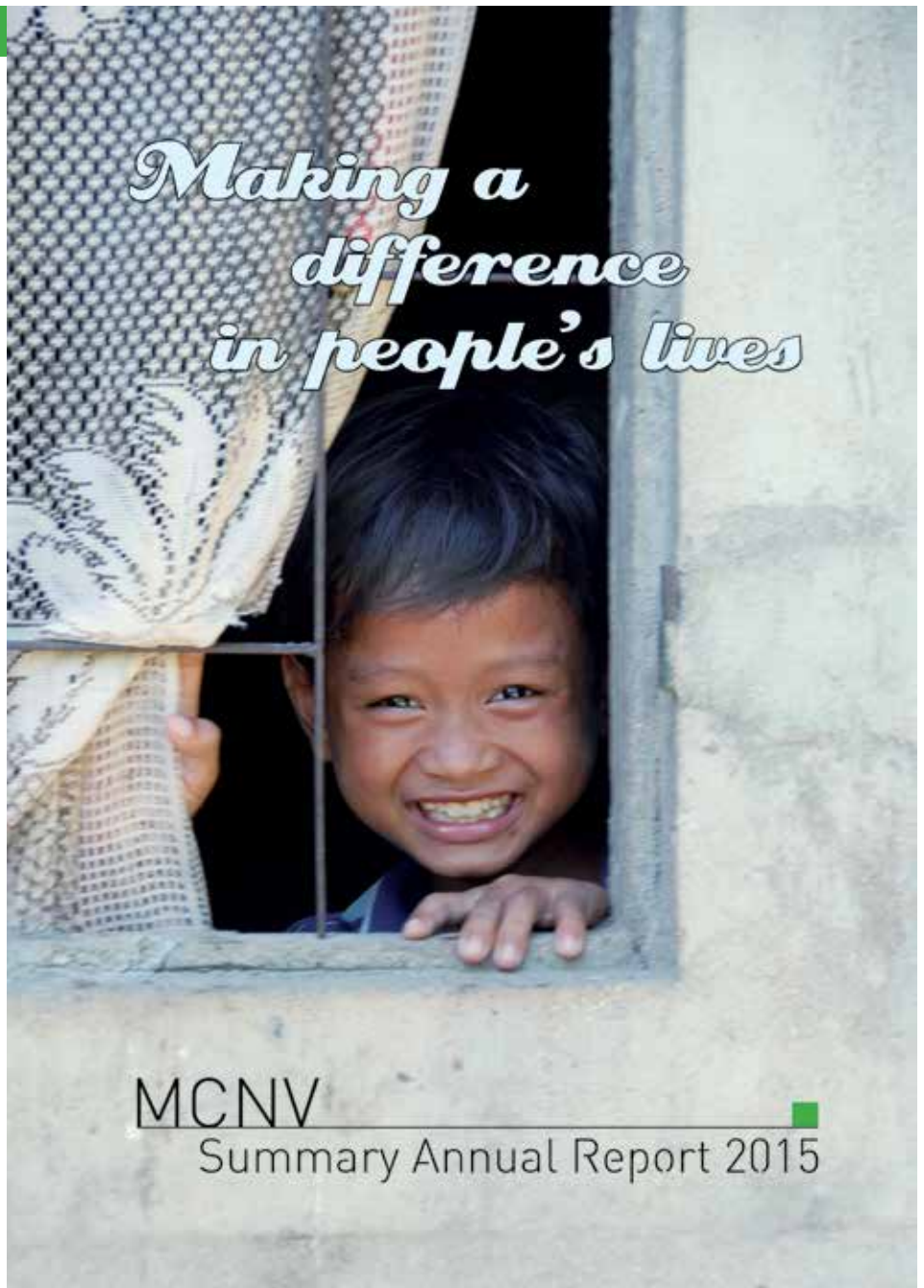
In het zomernummer las u over jongeren die weinig weten van seksuele zaken. MCNV organiseert voor deze tieners van etnische afkomst workshops waarin ze op hun eigen manier, met muziek, videoclips en toneel, belangrijke informatie over seks delen. U gaf tot nu toe € 22.000 en daarmee krijgen deze kwetsbare jongeren de kans om voor zichzelf op te komen. Wij willen u heel erg bedanken voor uw gulle giften!

Karin Vlug

In het MCNV jaarverslag 2015 dat onlangs is gepubliceerd, profileert MCNV zich als een lerende organisatie, met een focus op duurzame resultaten. In het jaarverslag leggen we uit hoe we dat in de praktijk brengen en delen we een aantal succesverhalen van afgelopen jaar.

Drie succesvolle projecten worden nader toegelicht, waarover wij u afgelopen jaar reeds in dit Magazine informeerden. De Sunflowergroepen bereikten meer dan 5000 vrouwen, mannen, kinderen en grootouders, vaak etnische minderheden, die met de gevolgen van HIV/AIDS leven. De kracht van de Sunflowergroepen zijn de bijeenkomsten voor lotgenoten en de toneelvoorstellingen over HIV/AIDS, die de leden van de groepen bedenken en uitvoeren, om bij het publiek vooroordelen en angst weg te nemen. Ook het Community Managed Health Development programma was succesvol in zijn aanpak. We bereikten in 2015 meer dan 26.000 mensen, direct en indirect, met gebruik van vernieuwende vormen van communicatie zoals toneel, hiphopmuziek en video's voor social media. Thema's die besproken en gedeeld werden waren seksuele gezondheid, geestelijke gezondheid en ouderdomsproblemen. Eveneens succesvol zijn de microkredietgroepen in Ben Tre. Ze verstrekten in 2015 aan meer dan 1000 vrouwen een lening, waarmee zij iets konden ondernemen om een dagelijks inkomen te verwerven. Maandelijkse bijeenkomsten waarborgen de terugbetaling aan de kredietgroep en het terugbetaalde geld kan opnieuw uitgeleend worden waardoor het systeem steeds duurzamer wordt.

Verbinden en leren

MCNV deelt de kennis die ze opdoet in de programma's met belanghebbenden op verschillende niveaus. Door ervaringen en resultaten uit te wisselen en daarbij ook gebruik te maken van social media, kunnen we goede praktijken verder verspreiden. Op deze manier lobbyt en pleit MCNV voor benaderingen, die kunnen worden overgenomen door Vietnamese en Laotiaanse beleidsmakers en overheidsinstanties. Dit heet "Linking and Learning" en het helpt ons om de impact van ons werk uit te breiden.

Duurzaamheid

MCNV is gericht op het bereiken van duurzame resultaten. Dat doen we door de capaciteiten van mensen en organisaties zodanig op te bouwen dat ze zelfstandig kunnen

doorgaan met het verbeteren van de resultaten, ook zonder MCNV. Het microkredietprogramma is daar een recent voorbeeld van. De evaluatie van dit programma heeft geleid tot nieuwe inzichten in het duurzamer maken van het "revolving funds"-systeem. Om de terugbetaling van het geld geleend uit de fondsen veilig te stellen werden fondsbeheerders getraind in financieel beheer. Bovendien werden de vrouwen die een lening aangingen onderwezen in welke duurzame, winstgevende producten zij het beste konden investeren. Door het fondsbeheer verder te verbeteren is onze aanpak bij het inzetten van microkredieten robuuster geworden.

Meer lezen? Naast het verkorte Jaarverslag 2015 (PDF) vindt u ook het volledige, uitgebreide Bestuursverslag 2015 op mcnv.org ◀

Enorme verbetering

Vietnam werkt al ruim veertig jaar aan revalidatie van mensen met een beperking, maar deze mensen worden zelden begeleid bij de praktische problemen van alledag. Hoe kun je koken, de was doen, jezelf verzorgen als je een handicap hebt? En hoe red je het op het werk of op school? Daarmee kan een fysiotherapeut je niet helpen, dat is het werkveld van de ergotherapeut. Om te kunnen voorzien in de groeiende vraag naar ergotherapeuten, is MCNV begonnen met het opzetten van een beroepsopleiding voor ergotherapie in Vietnam. Een primeur, die het leven van veel mensen met een beperking enorm zal verbeteren!

Le Thi Ninh kan hulp van ergotherapeut goed gebruiken

Het is hier zelfbediening!

Onder de mensen die dringend hulp nodig hebben van een ergotherapeut zijn veel patiënten met rugletsel. Landelijke cijfers zijn er nog niet, maar alleen al in de twee grootste ziekenhuizen van Vietnam worden jaarlijks 2000 patiënten met rugletsel behandeld en daarna naar huis gestuurd zonder verdere begeleiding. Le Thi Ninh woont in Vinh Linh in de provincie Quang Tri en zou veel baat hebben bij ergotherapie. Achter in haar huisje runt ze een destilleerderij. Ook heeft ze een winkeltje, maar ze kan amper de paar meter van achter naar voren door haar huis lopen,

zoveel last heeft ze van haar rug en gewrichten. "Ik kan wel een beetje bewegen, maar als ik een klant krijg voor het winkeltje, roep ik van achteren: het is hier zelfbediening! Het lukt mij gewoon niet om naar de klanten toe te gaan en de spullen voor ze te pakken die ze vragen. Ook het sjouwen van hout voor het vuur gaat moeilijk". Aan het eind van de dag is Ninh dan ook doodmoe, buiten adem en heeft ze veel pijn. Een ergotherapeut zou samen met haar kunnen kijken hoe ze haar huisje en werkzaamheden slimmer kan indelen en haar bijvoorbeeld leren anders om te gaan met haar beperkte energie. Een

voor mensen met handicap

Eerste junior docenten ergotherapie studeren in India

paar kleine aanpassingen in haar huis zouden het leven van Ninh enorm kunnen verbeteren, waardoor zij zelfstandig kan blijven functioneren.

Ergotherapeut helpt bij zelfstandig wonen en werken

In Vietnam bestaat nog geen beroepsopleiding voor ergotherapeuten. Alleen in de grotere ziekenhuizen kunnen mensen incidenteel terecht voor ondersteuning door een buitenlandse ergotherapeut of student. Maar de vraag “hoe kan mijn patiënt zich straks thuis redden?” wordt overal in het land steeds vaker gesteld door medici. Uit een MCNV-onderzoek onder (para)medici kwam naar voren dat Vietnam dringend een eigen beroepsopleiding ergotherapie nodig heeft. MCNV heeft deze handschoen eind 2015 opgepakt samen met Handicap International, een ngo die zich wereldwijd inzet voor mensen met een handicap.

De MCNV-medewerkers zien in Vietnam voortdurend hoe mensen met een lichamelijke of mentale beperking worstelen om alledaagse handelingen uit te voeren. Hoe kom je met een kunstbeen je huis in, als dit op

palen staat en er alleen een wiebelige trap naar boven is? Hoe zorg je voor een gestructureerde dagindeling, als je aan een depressie lijdt? Voorbeelden van de grote behoefte aan een ergotherapeut zijn dan ook overal in Vietnam te vinden. Ook het Vietnamese Ministerie van Volksgezondheid onderstreept nu het belang van ergotherapie door te stellen dat alle revalidatieziekenhuizen in 2020 een afdeling ergotherapie moeten hebben en alle provinciale ziekenhuizen een team van ergotherapeuten.

Aan de slag

Inmiddels hebben vier Vietnamese lectoren een intensieve oriëntatiecursus ergotherapie gevolgd en ze zijn begonnen met het schrijven van studiemateriaal (boeken, syllabus) voor een Vietnamese beroepsopleiding. Vijf junior docenten (zie kader) volgen de bachelor- en aansluitende masteropleiding ergotherapie in India. Zij zullen bij terugkomst lesgeven aan de eerste groep Vietnamese studenten. Voor de opleiding worden verder volledige opleidingsafdelingen in twee ziekenhuizen ingericht. ◀

Opleiding voorziet in grote behoefte in Vietnam

Ergotherapie is een paramedische discipline die zich richt op het weer mogelijk maken van dagelijkse handelingen bij mensen met een lichamelijke of psychische beperking. Waar fysiotherapie alleen ingezet kan worden bij lichamelijke beperkingen, kan een ergotherapeut helpen om zelfstandige activiteiten thuis, op het werk en op school mogelijk te maken van mensen met zowel lichamelijke, mentale als cognitieve beperkingen. (Bron: Wikipedia)

Pittige opleiding

MCNV heeft dit voorjaar vijf Vietnamese studenten naar India uitgezonden om deel te nemen aan de bacheloropleiding ergotherapie aan de medische universiteit van Manipal in India. De studenten ervaren de opleiding als behoorlijk pittig, met lessen in het Engels en zo ver weg van vrienden en familie, maar ze zijn supergemotiveerd en optimistisch over hun kans van slagen. MCNV heeft samenwerking gezocht met deze Indiase universiteit omdat hun studie ergotherapie hoog aangeschreven staat.

Onze vraag aan u

Voor het opleiden van de eerste groep Vietnamese docenten ergotherapie in India en het ontwikkelen van studiemateriaal is de komende vijf jaar onze financiële steun hard nodig. Voor dit jaar is € 40.000 nodig en wij hopen dat u dit belangrijke werk wilt steunen. Uw (extra) bijdrage voor dit unieke project is meer dan welkom. Bij voorbaat zeer veel dank.

Uw (extra) bijdrage is heel erg welkom!

“Malariaonderzoek is nog lang niet gedaan”

Terwijl we genieten van onze koffie in de Sailing Club van Nha Trang, speuren Ron's ogen de einder af van de blauwgroene Vietnamese zee. In gedachten lijkt hij al halverwege de zeiltocht die hij volgend jaar hoopt te maken, maar eerst blikken we samen terug op zesentwintig jaar malariaonderzoek en armoedebestrijding bij MCNV. Nu het CMHLD programma in de provincie Khánh Hòa is beëindigd en vervolgsubsidies uitblijven, is het doek gevallen voor het MCNV-kantoor in Nha Trang. Voor Ron Marchand valt dat samen met zijn pensioen, 'al is het werk nog lang niet gedaan', zoals hij er meteen aan toevoegt.

Ron is bioloog, studeerde aan de Leidse Universiteit en deed malariaonderzoek in Tanzania en Pakistan. In 1987 begon hij in Vietnam voor een Nuffic-samenwerkingsverband tussen de Universiteiten van Leiden en Hanoi, waarvan hij coördinator werd. Hij organiseerde onder meer gastcolleges door Vietnamesezen in Nederland en omgekeerd. In 1990 was er een gigantische uitbraak van malaria in Vietnam. DDT, hét muggenbestrijdingsmiddel tot dan toe, was niet meer voldoende voorhanden omdat de Russische aanvoer te duur werd. MCNV ondersteunde in Vietnam

op dat moment alleen de tuberculosebestrijding. Onder minister Jan Pronk werd in 1990 de boycot op ontwikkelingshulp voor Vietnam opgeheven en werd het voor MCNV mogelijk om geld voor malariaonderzoek in Vietnam te vragen. Ron kwam in dat jaar in dienst bij MCNV en schreef samen met zijn collega's een voorstel voor een nieuwe methode van malariabestrijding met geïmpregneerde muskietennetten. Het MCNV-bestuur vond het project belangrijk genoeg om zelf op te pakken en met geld van Nederlandse donateurs kon er gestart worden.

“In die tijd ging ik twee keer per jaar zo'n 4 tot 6 weken naar Vietnam om ter plekke onderzoek te doen. Dat was iets heel nieuws: in het veld gaan kijken, muggen tellen, onderzoek in de bergdorpen. Samen met Corry Verhage de dorpen afstruinen op zoek naar muggen en patiënten”, haalt Ron herinneringen op. “Er zijn drie malaria-instituten in Vietnam, noord, midden en zuid en we werkten met alle drie om te kijken of de netten in hun gebied zouden werken. Het werkte goed in het noorden en zuiden, maar niet zo overtuigend in de middenregio, waar de meeste malaria voorkwam. MCNV begon nader onderzoek te ondersteunen in het midden van het land omdat een gedeeltelijke onderdrukking van

de natuurlijk opgebouwde immuniteit tegen malaria met netten de kans op ernstige complicaties van de ziekte, zoals hersenmalaria, wel eens zou kunnen doen toenemen. Na een jaar of vijf werd in een geïsoleerd gebied in de bergen duidelijk dat de muskietennetten hun werk prima deden en mensen er alleen maar baat bij hebben. Door de goede resultaten kwam er meer geld, onder meer uit de EU. Zeven jaar nadat MCNV ermee was begonnen sliepen er in Vietnam al 10 miljoen mensen onder de netten! Tegelijkertijd werd de kwaliteit van de basisgezondheidsdiensten ook steeds beter. Want als je toch ziek wordt, moet je wel ergens naartoe kunnen”, vertelt Ron.

Resistentie

Het onderzoek naar een malariageneesmiddel verschoof in 1996 van het traditionele kinine, dat veel bijwerkingen kent, naar artemisinine dat in 1972 in China ontdekt werd. Op artemisinine gebaseerde combinatietherapie is nu overal hét malariamiddel, patiënten knappen binnen twee tot drie dagen op. Zeer zorgelijk noemt Ron het feit dat er in Cambodja al parasieten zijn ontdekt die resistent zijn tegen artemisinine. “Binnen nu en vijf jaar zal er overal in Zuidoost-Azië sprake zijn van resistentie”, voorspelt Ron. “Het onderzoek naar nieuwe geneesmiddelen tegen malaria staat nu voor

een grote uitdaging, maar ook het onderzoek naar nieuwe vormen van muggenbestrijding moet doorgaan als we malaria ooit echt willen elimineren. Het malariaonderzoek is nog lang niet klaar.”

Tussen 1990 en 2000 werd ook dengue onderwerp van onderzoek door Ron en zijn team. Dezelfde mug die nu Zika overbrengt, is verantwoordelijk voor verspreiding van het denguevirus. “De dengue-mug is een ‘cultuurvolger’, kwamen we achter. Als mensen rondom hun huizen troep bewaren, bloempotten en autobanden, waarin kleine poeltjes water blijven staan dan is dat al genoeg voor de dengue-mug om zich voort te planten. En veel Vietnamezen hebben de gewoonte om schoteltjes water onder de poten van de voorraadkast te zetten, zodat de mieren niet bij de etenswaren kunnen. Maar in die minieme waterpoeltjes groeien de larven van de dengue-mug optimaal. Tenzij je er een schepje zout in doet; simpel, maar je moet het weten”, legt Ron uit.

Armoede bleef

Ron is sinds 2004 betrokken bij het CMHLD programma van MCNV in Khánh Hòa. “Er was toen nog maar 5% over van de malaria waardoor er meer ruimte kwam om aandacht te besteden aan de andere problemen in dit gebied. Toen de malaria weg was, bleven de mensen namelijk nog steeds straatarm achter. Je kunt je ogen niet sluiten voor die armoede, ook al ben je primair met de gezondheid van mensen bezig. Echter in die periode was het geld dat we ontvingen van donateurs en de Nederlandse regering onvoldoende om ook nog een armoedeprogramma op te starten”. Ron schreef de EU aan en het voorstel werd beloond met een EU bijdrage van bijna 1,4 miljoen Euro voor een periode van 5 jaar, aangevuld door Nederlandse donateurs en lokale Vietnamese overheden tot ruim 1,8 miljoen Euro. “Onze filosofie was: wij weten niet wat goed is voor deze mensen, dat weten

ze zelf het beste. We moeten het sámen gaan doen. Wij leerden de minderheden in deze streek vooral om dingen te doen die hen meer zelfvertrouwen geven. Om dorpsontwikkelingsplannen te maken, die uit te voeren met MCNV-middelen en daarna zelf te evalueren. De overheid gaf bijvoorbeeld stenen huizen aan de minderheden, maar daar vroegen ze helemaal niet om. Wij lieten mensen zelf een plan maken en investeerden uiteindelijk in 31 dorpen in met name landbouw, het planten van nieuwe gewassen zoals fruitbomen en kleinschalig tuinieren”. Na 11 jaar CMHLD programma is het dagelijks leven van de mensen in het Khanh Vinh district op een zeer positieve

“Je kunt je ogen niet sluiten voor armoede”

manier beïnvloed. Het officiële armoedepercentage is gedaald van 67% (2004) naar 18,9% (2013). Het ondervoedingpercentage van kinderen onder 5 jaar is gedaald van ongeveer 45% naar onder de 30% (2015). Khanh Vinh is inmiddels bekend om zijn fruit productie - vooral de Pomelo doet het erg goed. Als Ron ergens mee door had willen gaan na zijn pensioen, is het wel het malaria veldonderzoek. De afgelopen jaren zijn tot zijn teleurstelling alle aanvragen voor subsidies afgewezen, tot de Bill and Melinda Gates Foundation aan toe. “Het is net alsof wij ons werk niet mogen afmaken, juist nu het zo belangrijk is dat we een oplossing vinden voor de nieuwe resistentie van de parasiet. Gelukkig zijn er nog andere organisaties die het werk kunnen voortzetten, zoals de internationale organisatie Malaria Consortium”. Ook is er een nieuw Amerikaans malariaproject in de bergen van Vietnam, dat Ron al gevraagd heeft zijn inzichten te delen. “Ze borduren voort op de dingen die wij gedaan hebben, dat maakt me ook trots”, zegt Ron. ◀

Doorbraak met malariamuggenval

Het is een doorbraak in de strijd tegen malaria, denken onderzoekers van de Wageningen University. Samen met Keniaanse en Zwitserse wetenschappelijke instituten hebben ze een geurval ontwikkeld om malariamuggen te vangen voordat ze kunnen toeslaan. Een proef met de val in Kenia is veelbelovend. In de nieuwe lokval zit geen gif, maar een geurstof die net zo ruikt als mensen. Daardoor worden de muggen aangetrokken. De onderzoekers testten de val op het Keniaanse eiland Rusinga in het Victoriameer waar 25.000 mensen wonen. Het apparaat bleek zeer succesvol. In anderhalf jaar tijd zagen de wetenschappers de populatie malariamuggen op het eiland met 70 procent afnemen. Het aantal mensen met een malaria-infectie liep met ruim 50 procent terug. (Bron: NOS, 10 augustus 2016)

Nawoord Ron hierbij: “Grappig is dat wij in 2013 een studente uit Wageningen op ons malaria station hadden om precies dezelfde geurmuggenvallen uit te proberen. Helaas bleek onze lokale Aziatische bosmalariamug ‘te slim’ – er werd geen enkele mug in die val gevangen, terwijl mensen in de omgeving nog net zo hard werden gestoken.”

Bestel nu!

De MCNV kalender 2017 heeft een speciaal thema: Ontdek Laos. Ieder jaar toonden wij u vooral beelden van ons werk in Vietnam, met heel soms een foto van Laos. En omdat we uw steun voor de projecten in Laos ook heel hard nodig hebben, willen we u meer laten zien van het buurland van Vietnam, waar de situatie nog zoveel schrijnender is dan op bepaalde plekken in Vietnam. .

Liggend formaat met ruimte voor notities.
Per stuk €12,95. Twee kalenders voor € 20.

Prijzen zijn inclusief verzendkosten. De opbrengst van de kalender komt ten goede aan onze projecten

Bestellen kan door het bedrag over te maken op:
NL07INGB0001706415 t.n.v. MCNV te Amsterdam,
o.v.v. Kalender 2017

MCNV Kalender 2017:

Ontdek Laos,
buurland van
Vietnam

Wapenhandel, China, dierenleed, vrijheid van meningsuiting

“Waarom doet MCNV hier niets aan?”

Tijdens een Skype-vergadering vanuit Amsterdam met de MCNV-staf in Hanoi waren er problemen met het geluid vanuit Vietnam. We hoorden een onverstaanbaar onderwatergeluid, ondanks herhaalde pogingen om de internetverbinding te herstellen. “Het is weer zo ver”, verzuchtte onze Vietnamese collega. “Dit is het werk van de Chinezen!” Ze vertelde dat telkens als de politieke verstandhouding tussen Vietnam en China verstoord is, de internetverbindingen in Vietnam slecht worden of zelfs helemaal wegvallen. De Chinezen zeggen dat het grote vissen zijn die aan de onderzeese internetkabels knabbelen, maar de Vietnamezen weten wel beter. Allemaal politieke spelletjes. “Is dat echt waar? Ongevoelbaar!” riep wij op kantoor in Amsterdam. “Kunnen wij hier niets aan doen, als internationale organisatie?”

Goede vraag. Waarom pakt MCNV eigenlijk geen politieke thema's aan? Er is zoveel meer gaande in de regio, neem de wapenhandel of het militaire machtsvertoon van de Chinezen in de Vietnamese Zee. Donateurs vragen ons met enige regelmaat om iets te doen aan actuele of politieke kwesties of op z'n minst er iets over te schrijven. MCNV is niet voor niets een internationaal opererende organisatie, gebruik die contacten dan ook daarvoor, vraagt u ons. Ook dierenleed wordt in dat opzicht veel genoemd, vrijheid van meningsuiting en

milieukwesties zoals ontbossing. MCNV, doe er iets aan, is uw noodkreet.

Deze onderwerpen leven niet alleen bij donateurs, maar ook bij de MCNV-medewerkers in Nederland en Vietnam. Op kantoor worden nogal eens verhitte discussies gevoerd, mensen voelen zich sterk betrokken bij alles wat in Vietnam gebeurt. We zijn het op persoonlijke titel ook vaak eens met onze donateurs en we tekenen persoonlijk de petities die langskomen. Maar hoezeer we zelf ook betrokken zijn, als organisatie kunnen we er geen actie op ondernemen. MCNV heeft door zijn langdurige en consequente aandacht voor gezondheid en armoedebestrijding in Vietnam een sterke positie opgebouwd en daardoor kunnen we veel bereiken. Maar met het openlijk innemen van standpunten over andere issues lopen we het risico dat het MCNV-werk geschaad wordt.

MCNV is wel degelijk bezig met het beïnvloeden van beleid, maar dan van onderaf. Door de mensen in de samenleving te versterken en mondiger te maken, kunnen zij beter voor zichzelf opkomen en durven zij meer en meer hun mening te geven. Neem bijvoorbeeld de HIV/Aids Sunflowergroepen. Mensen met HIV/Aids werden jarenlang gestigmatiseerd en uitgesloten van de samenleving. Wij gaven ze de mogelijkheid om hun verhaal te vertellen,

gaven ze een stem en zelfvertrouwen. Naar hun kunst- en toneelvoeringen kwamen honderden belangstellenden kijken, waaronder ook regeringsvertegenwoordigers. Deze manier van beïnvloeden sluit aan bij onze expertise en kracht. Voor het aanpakken van die andere problemen bestaan gespecialiseerde belangenorganisaties, die dat beter kunnen dan MCNV. ◀

Donateursreis 2017

Nieuwe kans om met MCNV op reis te gaan!

Wilt u ook eens zelf ervaren hoe MCNV in Vietnam het verschil maakt in het leven van

mensen? Ga dan volgend voorjaar mee met de MCNV-donateursreis 2017. U kunt nu alvast uw belangstelling kenbaar maken, dan ontvangt u tijdig meer informatie over het programma en de reisdatum. Mail aan Ab Stokvis, as@mcnv.nl.

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven *wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:*

Naam.....Reg. nr.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Bedrag E.....per maand 0 kwartaal 0 half jaar 0 jaar 0

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

Stuur deze bon naar MCNV, Weteringschans 32, 1017SH, Amsterdam

Colofon

Het MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

Het gironummer voor giften aan het Medisch Comité Nederland-Vietnam is

NLI616INGB0001090400

RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Saskia Stevens (eindredactie) Ab Stokvis en Karin Vlug

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

